

Guds frid önskar vi Dig,

Tranås den 10 oktober 2015

Oktober månad brukar innebära att hösten gjort sitt intåg. Efter en, på vissa breddgrader, ganska blöt sommar, har vi nu mörkare tider framför oss. Inte alltid så uppskattat men hösten har också sin tjusning. Vår förhoppning är att detta brev finner dig vara vid gott mod. Trots motgångar i livet finns det alltid saker att vara tacksam för. Det är något bibelordet lär oss; att vi skall känna tacksamhet. Det är så lätt att vi bortser från det faktum att genom Guds nåd har vi ställts i ett alldeles speciellt förhållande till Gud. Vi är hans barn och som sådana har vi välsignats på ett speciellt sätt. Som många säkert läst har jag nu kommit tillbaka efter en tids sjukskrivning efter min handledsfraktur. Det känns bra på allt sätt att fått börja arbeta igen. Jag är inte återställd men klarar av att arbeta. När detta brev når dig, har jag precis återvänt från en resa till Rumänien. I nästa nyhetsbrev kommer vi återge några glimtar från resan.

Vi vill också passa på så här i inledningen tacka för de gåvor vi fått ta emot. Det kan tyckas tjatigt att vi i varje nyhetsbrev gör detta. Men du skall veta att det är vårt sätt att visa tacksamhet för det du gör för de som berörs av missionens arbete. Vi beder att Gud skall rikligen välsigna er i detta. Vi vet att Gud inte blir någon någonting skyldig.

Att äga en tro för det jordiska - inte bara för det himmelska

Låt mig nu få dela några spridda tankar från böckernas bok Bibeln. Min bön är att det ord som delas skall få vara till hjälp eller till uppbyggelse i tro och liv. Kanske kan det också få vara till tröst för någon. Häromdagen läste vi ett ord från Johannes evangelium det 3:e kapitlet. Det är Jesus och Nikodemus som samtalar med varandra. I verserna 11-12 läser vi: *"Jag säger dig sanningen: Vi talar om det vi vet och vittnar om det vi har sett, men ni tar inte emot vårt vittnesbörd. Om ni inte tror när jag talar till er om det jordiska, hur ska ni då kunna tro när jag talar till er om det himmelska?"* Det är speciellt den sista meningen som fångat mitt intresse. Jesus talar om *det jordiska*.

För Jesus var det jordiska av vikt och betydelse. För honom handlade det om det liv vi lever här, om hur det är att vara människa.

I texten vi just läst säger Jesus någonting mycket betydelsefullt; vi gör väl i att äga en tro som tar Hans ord på allvar, att hans omsorg om oss, kan och vill beröra det jordiska. Frågan är om vi bekänner oss till en tro som införlivar Gud i vårt liv och vår vardag. Där vi inbjuder Jesus att få "rå om" våra omständigheter, våra motgångar och besvikelser, men också då vi känner tacksamhet och glädje över vårt och andras liv. Äger vi en sådan bekännelse som möjliggör för Gud att gripa in i våra omständigheter? Tror vi att bön förändrar förhållanden och omständigheter? Att de böner vi beder gör skillnad. Tackar vi honom för de dagar då vi känner hans omsorg? Det är enkelt att "fastna" i en bekännelse som vänder sig till det som är "där ovan", men som inte tar mark i våra liv, som inte får konsekvens i vår vardag. Faktum är att merparten av Jesu undervisning de facto handlar om livet är på jorden, inte så mycket om det liv som väntar en dag i det himmelska.

Vi har genom Bibelns ord ett löfte om en plats som väntar oss en dag. Ett fantastiskt hopp som bär oss igenom detta liv och in i en evighet. Men vi får inte förlora tron på att Gud också vill gripa om våra liv, här och nu. Att det gör skillnad i våra liv och i vår tro att överlåta vår dag i Guds händer. Att vi med tillförsikt kan lägga våra liv och omständigheter i Guds hand och veta att det gör skillnad. Om inte Gud får gripa om vår vardag, om vi inte överlåter i hans hand att råda över omständigheter, så finns där inget vittnesbörd. Men om vi låter Gud få del i vårt liv och vår dag – som den väljer att gestalta sig, då blir vårt liv till ett vittnesbörd om Guds omsorg, om hans kärlek. När vi, för att låna skriften ord, "talar om det vi sett och hört" och till och med fått uppleva, när vi talar om det jordiska, då kommer himmelen att öppna sig över våra liv. Vi gör väl i att låta vår bekännelse få vara sådan att vi "tror honom om det jordiska", att Gud vill möta vår längtan och vår tro. Men också det allra mest vardagliga och enkla.

En hälsning från Marika och Sasha

Det har nu gått ett tag sedan vi skrev om hur situationen ser ut för våra vänner i Moldavien; Marika och Sasha. För dig som läser brevet och inte känner till vilka de är, kan vi säga att Sasha är en man i 20 års åldern som vi under två år kunnat hjälpa till ett bättre liv. Han kommer ifrån mycket svåra förhållanden och är i dag föräldralös, men lever ihop med sin goda vän och hjälpare, Marika, som hjälpt honom bort från kriminalitet, våld och droger på Chisinaus gator. Han lever nu ett gott liv, som inte saknar utmaningar, men som är ljusår från det liv han kunnat leva som övergivet gatubarn i Moldavien. Tag del av Marikas hälsning nedan.

Hejsan,

I december förra året hittade jag, Marika, efter 20 års separation min kusin som bor i Moskva. Han bjöd in min familj att bo i hans lägenhet, eftersom han mestadels lever utomlands. Eftersom vi vet att situationen i Moldavien blir allt svårare för oss som rysktalande, hade vi under en tid samtalat om och tänkt på att flytta till Ryssland.

Sasha.

Så i juli i år flyttade jag och Sasha till Moskva. Sasha har börjat studera på en kvällsskola, han läser årskurs 11 enligt det ryska skolsystemet. Han tar sin examen till våren. Han har skola från klockan 16-21 fyra dagar i veckan. Han tar även en del lektioner på distans som sköts på fredagarna. Just nu letar han också efter ett arbete. Men nästa år vill han söka till universitetet och läsa antingen främmande språk eller Internationella Relationer. Stora planer och jag bara ber att han skall lyckas med detta.

Jag har också börjat läsa – jag läser Internationella Relationer. Det är mycket intressant. Jag arbetar för närvarande med att översätta och hoppas kunna börja erbjuda privatlektioner eller arbeta som lärare.

Vi har ännu inte hittat en församling vi känner oss hemma i. Det finns många evangeliska församlingar i Moskva. Vi har besökt flera av dessa, men kommer besöka några till. Vi tänker också besöka en engelskspråkig församling innan vi helt bestämmer oss för vilken vi vill tillhöra.

Vi vill tacka för alla böner som bedits för oss. Vi ber om fortsatt förbön för Sashas studier, för hans fysiska och moraliska förmåga att kombinera studier med arbete. Vi vill också passa på att tacka för det ansvar ni som organisation villigt tog på er. Det var en stor välsignelse för oss under en tid som var mycket svår för oss. Tack för allt ni gjort för Sasha och för mig.

Marika Deriuseva

Vi gläds något oerhört över den utveckling vi ser. Flytten var som sagt deras egna beslut och vi funderar som bäst på hur vi fortsättningsvis kan hjälpa dem. Med de pengar som finns kvar från den insamling vi gjorde 2013 finns fortfarande möjlighet att stödja honom under en begränsad tid. Vi känner en oerhörd tacksamhet till er alla som på ett eller annat sätt bidrog till denna utveckling genom att stödja honom med en gåva. Nu ser vi resultatet av detta, vilket är mycket glädjande. Vi räknar med att följa Sasha under ännu en tid även om de lämnat Moldavien till förmån för en något bättre framtid i Ryssland. Tack för vad du gjort för Sasha och även för Marika.

Bil till Pastor Popa

Augusti månads projekt som berörde behovet av en ny bil till Popa kommer vi att återkomma till vid ytterligare tillfällen. Vi är medvetna om att det rör sig om en hel del pengar, men att behovet också är angeläget att lösa. Vi är tacksamma för de dryga 20 000 kronor som inkommit till ändamålet, men behöver naturligtvis öka på det beloppet för att vi skall kunna genomföra projektet. Tack för ditt stöd!

Pastorsfamiljen Pascuti

Det är alltid med stor glädje vi skriver om nya bekantskaper. Familjen Pascuti är en sådan familj. Genom andra missionärskollegor har jag lärt känna Laurentiu Pascuti som arbetar som pastor i ett mindre samhälle utanför Oradea som heter Les. Vi har känt att vi skall hjälpa Laurentiu i hans arbete i Les då de för närva-

Familjen Pascuti.

rande befinner sig i en expansiv fas i församlingen. Då besöksfrekvensen stadigt ökat i församlingen har det uppstått ett behov av större lokaler. Därför har församlingen beslutat sig för att bygga till. Vi har känt att vi som organisation skall hjälpa till i denna process. Därför låter vi Laurentiu presentera både sig själv och sin församling i detta nyhetsbrev. Här nedan presenterar familjen sig lite närmare.

Guds frid,

Mitt namn är Laurentiu Pascuti och jag är sedan 2014 pastor i församlingen i Les. Min fru heter Violeta och arbetar på en förskola. Vi har barnen Filip 14 och Gloria 10 år. Efter att jag tagit min examen på Emanuel Bibelinstitut 1996, började jag undervisa på Östeuropeiska Bibelskolan, detta gjorde jag under en följd av år. Jag är också involverad i Tabor som ligger i Oradea. Där har jag tjänat som diakon och 2010 blev jag, efter att jag

tjänat både Bibelskolan och i församlingen, avskild som äldste 2010 och som pastor 2014.

I slutet av 2013 berättade jag för min pastor att jag var villig att engagera mig mer som pastor. Han föreslog mig då att ta över ledaskapet i församlingen i Les som ligger 14 km utanför Oradea. Församlingen grundades 1993 av en grupp troende. Församlingen har växt och 1995 köpte församlingen en bit mark och byggde en kyrka. Innan samlades de i en gammal lada. Den nya lokalen blev färdig 2003. Församlingen har också växt på ett andligt plan. Under de senaste fem åren har församlingen dock kämpat med inre konflikter. Då jag tog över ledarskapet fanns bara 20 medlemmar kvar. Men efter att situationen analyserats har vi nu ett bättre läge. Vi påbörjade tillbyggnaden och ser ett ökat antal barn. Tillbygget kommer bland annat inrymma lokaler för söndagsskola och nya toaletter.

På ett mirakulöst sätt har Gud möjliggjort att byggnationen kunnat påbörjas i maj i år. Under loppet av 5 månader har vi kunnat sätta taket på plats. Under sommaren kom ett team och hjälpte oss. De arrangerade också en sommarbibelskola för barn, vilket gjorde att vi under några dagar hade mellan 40-50 barn, många av dem blev frälsta under dessa dagar. Gud bekräftade genom sitt ord att han har en plan för den här platsen. Bed för oss att Gud hjälper oss att färdigställa lokalerna, att han återupprättar församlingen och berör bygden med sin kärlek. Vi vill ta tillvara varje tillfälle att proklamera Jesus. Bed också för söndagsskolan och att vi får se många barn frälsta genom detta arbete. Bed också för lärare till söndagsskolan.

Laurentiu Pascuti, pastor

Månadens projekt

Denna månad vill vi därför rikta vår blick mot församlingen i Les där Laurentiu tjänar som pastor. Som många känner till medverkar vi med jämna mellanrum till att kyrkor kan byggas genom att stötta ekonomiskt i byggprocessen. Vi har känt så även vid detta kyrkbygge; att vi vill vara med på ett hörn. Att finnas med i expansiva skeenden, där vi får se människor bli frälsta, är oerhört stimulerande och viktigt. Det vi känt att vi kan bidra med är att se till så att tillbygget blir isolerat och att det får samma rappning och färg som den övriga kyrkan. Kostnaden för detta är ca 25 000 kronor. Det inkluderar även arbetskostnaden. Materialkostnaden ligger på ca 14 500 kronor. Tack för din gåva!

Ett akut behov

Vid sidan av månadens projekt fick vi alldeles innan tryckningen av detta brev en hälsning från pastor Igor Lazar i Moldavien. Han skriver till oss med anledning av sin fru som lider av svår tandvärk. Han väddar om vår hjälp, han saknar de pengar som behövs. För att undersöka och laga de hål som finns kommer det att

*Bygger för framtiden.
Församlingen satsar nu tid och
kraft på en tillbyggnad.*

kosta ca 5000 kronor. Vi gör detta upprop därför att vi vet att det finns de som ömmar för familjens behov. Vi har tagit kontakt med samma tandläkare som kostnadsfritt lagade både Marika och Sashas tänder. Han har lovat att inte bara laga Svetlanas tänder, utan också se över och åtgärda Igors. Vi kommer därför bekosta en resa till Oradea i Rumänien för makarna Lazar. För samma eller lägre kostnad än vad det kostar att åtgärda Svetlanas tänder i Moldavien, kommer vi nu att få bådas tänder genomgångna och lagade. Vill du vara med och stötta detta akut uppkomna behov är vi å makarnas vägnar mycket tacksamma. Märk talongen "Tandvård Lazar" så vet vi vart pengarna skall gå. Tack för din gåva!

*Makarna Lazar,
Igor och Svetlana.*

Bästa julklappen

Vi vill så här i lite god tid, innan det börjar laka mot jul, påminna dig om våra gåvobevis. *Varför inte ge bort någonting till jul som får mening för både givare och mottagare?* I nästa nyhetsbrev kommer vi skicka med information om hur du kan beställa dessa gåvobevis. Gåvobevisen finns att köpa till förmån för alla de fasta

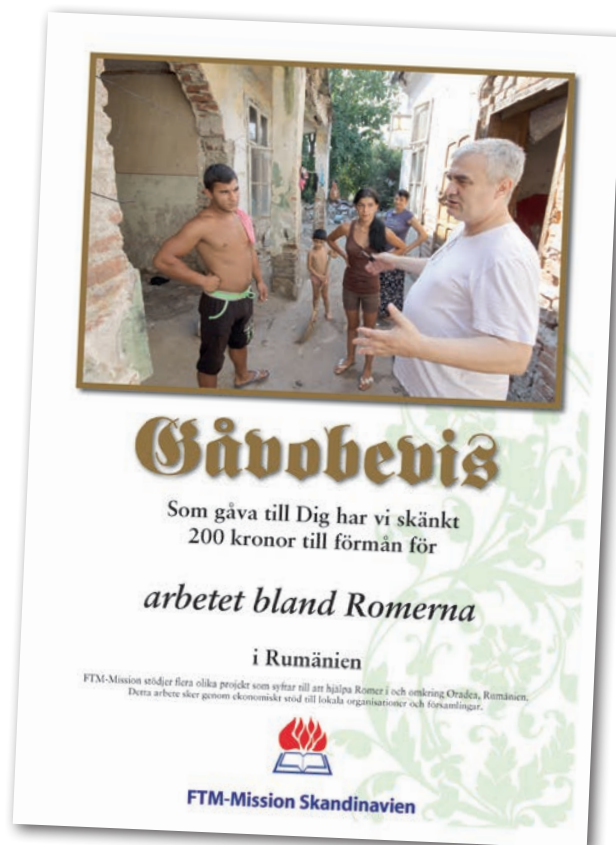
projekt vi stödjer. Har du ett speciellt önskemål om vart Du vill att gåvan skall gå, kan vi ordna det. Hör av dig så hjälper vi dig. Var ute i god tid, det blir till god hjälp för oss att få dessa skickade till Dig. Mer information finns på vår hemsida.

Plusgirokontot kommer upphöra

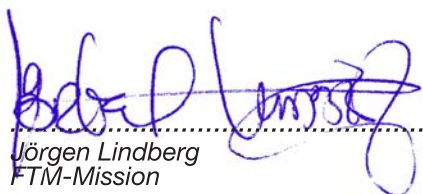
För en tid sedan fick vi veta att vi inte längre kommer kunna ha vårt PlusGirokonto kvar, då det inte kommer gå att överföra pengar från PlusGiro till vår bank. Vi kommer därför att fasa ut PlusGiro under hösten och helt övergå till BankGiro. Vi uppmanar därför alla som ger gåvor till missionen att redan nu, speciellt om du ger via din internetbank att ändra från PlusGiro till BankGiro. Bankgironumret är 233-2393. Sista gången PlusGiro kan användas är i december.

Avslutning

Allting har ett slut och vi har nu kommit till slutklämmen av detta brev. Tack för att du tog dig tid att läsa. Det betyder mycket för oss, men framför allt för dem som berörs av missionens arbete. Behoven är stora och vi vill försöka svara upp emot en del av dessa. I detta brev har vi delat med oss av två av dessa. Bed över på vilket sätt du kan göra skillnad. Alla kan göra någonting brukar det ju heta. Vi vill tro att det är så. En gåva, oavsett storlek, är betydelsefull. Med önskan om Guds rika välsignelse.

Gåvobrevisen finns att köpa till förmån för flera olika ändamål.

.....
Jörgen Lindberg
FTM-Mission